ἰαμβεῖον μονόμετρον ἀκατάληκτον

Schol. rec. in Aristoph. *nub.* 1085b. 13 sqq. (p. 153 Koster) ἦν δ᾽ εὐρύπρωκτος] διπλῆ καῖ ἔκθεσις μέλους τῶν ὑποκριτῶν ἀμοιβαία, ἔχουσα μὲν ἰαμβεῖα τρίμετρα τέσσαρα πληρούμενα εἰς τὸ ‘φέρε δή μοι φράσον’, δίμετρα δὲ ἰαμβεῖα καὶ μονόμετρα ἑξῆς κ΄.

Schol. in Aristoph. *pac.* 1b (p. 6. 4 Holwerda) Tr αἶρ᾽ αἶρε] ἡ εἴσθεσις τοῦ δράματος ἐξ ἰαμβείων π΄ συνήθων. τὸ μέντοι ξ΄ μονόμετρον ἀκατάληκτον.

[*G.M.*]